

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815000226
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815000226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému P. H. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 24. februára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného P. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.0T/42/2015 zo dňa 21.8.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného P. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. augusta 2015, sp.zn.0T/42/2015 bol obžalovaný P. H. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

-i napriek tomu, že mu trestným rozkazom Okresného súdu v Lučenci sp.zn.0T/82/2014 zo dňa 19.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2014 bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu osemnásť mesiacov, dňa 4.6.2015 o 02.45 hod. viedol po Ulici Prievidzská cesta v Meste Handlová, okres Prievidza osobné motorové vozidlo zn. Ford Escort, evidenčné číslo X

Za tento trestný čin bol obžalovaný P. H. odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému uložil trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho napadol odvolaním obžalovaný P. H. pre nesprávnosť výrokov o treste rozsudku okresného súdu. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva zo zdravotných dôvodov, nakoľko jeho družka je onkologický pacient a nemá sa o ňu kto postarať. Obžalovaný ďalej uviedol, že od 1.10.2015 sa spoločne vracajú na Slovensko a on sa zaeviduje na úrade práce. Obžalovaný P. H. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby mu odvolací súd uložil aktivačné práce, prípadne alternatívne peňažný trest.

K odvolaniu obžalovaného sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu prokurátor okresnej prokuratúry písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny.

Obžalovaný P. H. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách jeho písomného odvolania.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14.10.2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 24. februára 2016. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného P. H. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestov obžalovanému P. H., pri určení druhu a výmery trestov, ako aj pri určení spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému P. H. vo výmere 3 mesiacov nepodmienečne podľa trestnej sadzby stanovenej v § 348 ods. 1 Tr. zák. (s hornou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky) považuje aj krajský súd za zákonný a správny. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, na druhej strane nezistil u obžalovaného ani jednu priťažujúcu okolnosť. Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal predmetný trestný čin v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Lučenec, sp.zn.OT/82/2014 so skúšobnou dobou plynúcou od 19.9.2014 do 19.9.2015. Trest uložený obžalovanému P. H. okresným súdom zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného P. H. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Rovnako tak vecne správny je výrok napadnutého rozsudku o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, ktorý okresný súd uložil v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste a spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.